

11/04/2003

„Bredene mist wandeldijk

zoals in De Haan”

Germain Maes,
ex-leraar aan de
Oostendse
Hotelschool, runt met
zoon Jan in Bredene
De Gouden Pauw

Geboren in kattestad Ieper maakte Germain Maes (65) pas voorgoed ambities en kunde waar, toen hij door zijn ouders naar het Oostendse atheneuminternaat werd gestuurd. Met zijn 1,81 m werd hij beste maatjes met René Mol, basketseigneur van 't Oostendse roodgele Veegeetje. Op zeker ogenblik volgde Germain een jaar hotelschool in Koksijde. Een instituut — met geestelijke als directeur — die hij net iets té katholiek vond, vandaar dat hij naar de Oostendse stedelijke hotelschool trok. Instelling die toen nog in de Koninklijke Stallingen, Koninginnelaan, was gevestigd. Het diploma dat hij er behaalde, bleek in 1969 een sesam-open-u naar een leraarschap dat hij 32 jaar uitoefende in de identieke hotelschool die toen evenwel naar de nieuwe gebouwen aan het zeestation was overgeheveld. Germain Maes was 51 toen hij het zag zitten om in de Bredense Kapelletjesbuurt met *De Gouden Pauw* zijn eigen horecasignatuur te plaatsen... daarmee zoon Jan — nog zo'n gediplomeerde *pot-en-pan-fanaat* — wind in de zeilen gevend. „Alleen spijtig dat Bredene, zoals buur De Haan, geen wandeldijk heeft”, noemt Germain als negatief punt aan zijn thuisbasis.

Plichtbewust en trots zoals in zijn beste lerarentijd in de Oostendse Hotelschool, pronkt Germain Maes in De Gouden Pauw die vandaag gehandtekend wordt door zoon Jan die zopas — samen met vier andere Bredense chefs op groepsfoto — de pers haalde omtrent een gastronomiewedstrijd betreffende het klaarmaken van konijn. In zijn restaurant wordt Jan bijgestaan door vriendin Adelheid, die eveneens al ruimschoots haar culinaire strepen verdiende. Als puber van 18 trouwde Germain Maes met de vier jaar oudere Jeannine Knockaert, net als hem uit de leperse kattendad. „Het is een prachtvrouw die met intellect en talent kennis op heel sterke benen staat. Soms helpt ze zoon Jan mee met de afwas in de keuken, iets waarvoor ik trouwens eveneens de hemdsmouwen durf opsloven.” De pauwenfamilie weet zich gelukkig met volgende kroost: Alice (44) is redster in het Oostends stedelijk zwembad, Karine (41) is boekhoudster met Tom (12) en Toon (16) als kroost; Jan (36) is huidig patron van De Gouden Pauw. (Foto ET)

Wat zijn tienertijd betreft, herinnert Germain geboortestad Ieper als een summum aan amusement voor jonge gasten: „Zo boden de vestingen effenaf alles aan een zevental verschillende buurgroepjes.”

Speelvogel

— **Jouw atheneumtijd?**

— **Germain:** „Ik was vlot in wiskunde, kon tamelijk gemakkelijk iets op papier zetten en kwam als crawlzweemmer sportief heel goed over. Mijn vader heb ik eigenlijk niet gekend: hij trok er van onder toen ik nog een kleuter was.”

— **Kon moeder alles goed redderen?**

— **Germain:** Mama Georgette Suys werkte samen met haar twee zussen in grootmoeders *Ville de Courtrai* in de Ieperse Stationsstraat, waar ik trouwens mijn tienerjaren doorbracht. Moeder drukte mij op het hart dat ik altijd goed moest opletten, best nooit geld zou lenen en zeker geen onnozele risico's mocht nemen.”

— **Waarom uitgeweken naar Oostende?**

— **Germain:** „Als speelvogel liep ik de ene straf na de andere op. Reden waarom mijn tweede pa, Louis Brackx, mij naar het Oostendse atheneuminternaat stuurde.”

„Geld lenen en risico's nemen waren gewoon taboe”

— **Een Ieperse kat aan 't zèetje...**

— **Germain:** „Mijn kamer, nummer 14, bevond zich op de tweede verdieping die uitgaf aan de Rogierlaan. Als ik er passeer, kijk ik nog altijd naar het venstertje waar ik thuis hoorde... en denk aan het schone leven dat ik er heb gehad. Een school waar tucht niet ontbrak maar die op gebied van sport en opvang van de jeugd gewoon formidabel was.”

— **Iets wat je wel altijd zal bijblijven?**

— **Germain:** „Met de overstroming van Oostende in 1953 was er een oproep naar vrijwilligers. Samen met een vriend was ik terstond bereid een helpende hand te reiken. We pompten dan zowaar al de kelders van de Karel Janssenslaan leeg.”

— **Oostendse atheneum basketbakermat...**

— **Germain:** „Met René Mol — zowel plaatselijk als nationaal basketcoach — kon dit niet anders. Streng als opvoeder kon hij opperbest omgaan met de jongens. Mijn 1,81 m stond borg voor basketopleiding. De Oostendse klassespeler Pol Weenen, VGO-kapitein, zat toen in mijn klas: heel slimme student, bij wie ik regelmatig spiekte.”

Sterke basketbenen

— **Waar heb jij nog basket gespeeld?**

— **Germain:** „In *d'Oede Stoasje*... waar Delhaize thans is gevestigd en waar ellenlange rijen werklozen gingen stampelen. Met mijn gedegen afstandshot plaatste René Mol me in de A-ploeg van het internaat. Rechtsstaande op beide benen ging ik van in de helft van het terrein met een hoog slaagpercentage mijn kans. Onder de korf stond ik bij de rebounds op sterke benen. Ik kon dribblen zonder evenwel egoïst te zijn: ik gaf steevast mijn bal door aan de best geplaatste ploegmaat.”

— **Iets onvergetelijks als Ieperse Oostendenaar?**

— **Germain:** „Och ja, dat was die keer dat ik in de late uurtjes een van thuis meegenomen klaroen bovenhaalde en er een *last post* op blies. Er werd daarmee nogal gelachen. Wat niet wegnam dat die zotte toer mij een viertal arresten kostte...”

— **Jouw militaire dienst?**

— **Germain:** „Moeder woonde net voor de *Tettenbrug*, de Smet de Naeyerlaan, want mijn tweede pa was een Oostendenaar. Ik trok dus naar de zeemacht en deed mijn *term* in de officiersmess.”

— **Hoe kom jij aan de naam Gouden Pauw?**

— **Germain:** „In de kelder van de Hotelschool stonden er twee pauwen, afkomstig van de vroegere kursaal. Toen we met de leerlingen een koud buffet moesten opdienen vroeg ik aan het hoofd van de stedelijke werkhuizen of ik zo'n pauw eens mocht gebruiken: 't mocht en ook stadsconservator Frank Edebau beantwoordde de vraag positief. Ik plaatste de pauw op de hoek van de tafel wat een formidabel zicht bood. Toen ik wegging van 't school, nam ik de pauw — die ik voor ontvangst had afgetekend — mee om het edel dier in mijn restaurant te zetten. Burge-

meester

Goekint had er geen bezwaar tegen. Op een weinig elegante, zeg maar mensoevriendelijke wijze, is 'men' de hoendervogel weer komen ophalen...”

— **Wat wil De Gouden Pauw vooral zijn?**

— **Germain:** „Een puur gastronomisch restaurant, dat

kwiteit biedt aan betaalbare prijzen. In ons klasse-eethuis moet je gewoonweg alles kunnen krijgen. Zoals iedere horecazaak met standing hebben ook wij met de *Zeekreeft solomars* ons aantrekkelijk specialiteitje: bovenop een laagje ontschelpete kreeft vleien we fijne groen-

ten, garnaaltjes en champignons... op hun beurt bedekt met zeekreeftschijfjes en helemaal bovenop een zeetongenreep. Het geheel wordt tenslotte met een lichte kaassaus gegratineerd in de oven...”

„Piet Huizentruyt is een een keukenpiet die heel gewone taal spreekt”

— **Je mag je culinair gezicht overal tonen...**

— **Germain:** „Je moet niet noodzakelijk een duur eethuis zijn om kwaliteit te kunnen

bieden. Zo serveren we een *Veuve du Vernay* als snoepschuimwintje. Onze *Flensjes Bredense Komedie*, afgeleid van de bekende *Comédie Française*, komt neer op pannenkoek, ijsbol, pannenkoek en Grand Marnier. Alles tenslotte afgerond met Mandarin Napoleon.”

— **Spijtig dat Bredene geen wandeldijk heeft...**

— **Germain:** „Als je ziet dat buur gemeente De Haan wel een wandeldijk heeft... en hoeveel mensen er op afkomen. Hier kan natuurlijk ook gewandeld worden, al is het voortdurend klimmen en dalen in de duinen.”

Fightspirit

— **Zoon Jan koestert thans de Gouden Pauw?**

— **Germain:** „Hij volgde zeven jaar hotelschool en staat thans al 14 jaar in de horecabranche. Om die reden bemoei

ik me niet met zijn culinaire gang van zaken.”

— **Hoe licht de dag jou vandaag toe?**

— **Germain:** „Ik ben een gelukkige mens, die zoals iedereen moest vechten in zijn leven. Als het al eens vierkantig tegendraaide, hadden we telkens fightspirit genoeg om

er ons doorheen te slaan.”

— **Culinair afsluitertje: naar wie kijk je op?**

— **Germain:** „Ik heb het ergens voor Piet Huizentruyt, die ik als een van de beste praktijkleraars ervaar. Hoe die man alles in een gewone taal kan uitleggen, is gewoon formidabel!”

Een pauw... als Bob
„Glaasje op...
wij rijden u”

In maart 1989 had schepen Roger Beecaert de eer in de oerustige Bredense Kapelletjesbuurt — nota bene Meibloempjeslaan 26 — „De Gouden Pauw” van vader Germain en nu zoon Jan Maes — te openen.

„Ik had het geluk als leraar op mijn 51ste met pensioen te gaan. Dat kon dankzij de eenheidswet die ze dat als je voor 1960 als leraar in dienst was gekomen, je na 30 jaar dienst van je volle pensioen kon genieten. Kwam daarbij dat zoon Jan (nu 36), toen als kok werkzaam in het casino, al had laten verstaan dat hij graag op eigen horecabeentjes wou staan...”

— **Waarom naar Bredene ?**

— **Germain :** „Ik had hier 's zomers altijd in het Europahotel gewerkt.”

— **Welk exclusiviteitje siert De Gouden Pauw ?**

— **Germain :** „We konden een grote tuin aan ons restaurant koppelen, zodat de mensen kunnen genieten van groen en rust. Daarbij kent de buurt van 't Kapelletje van Bredene niet het minste parkeerprobleem : zelfs in volle zomer is het verkeer alhier tot zijn minimum beperkt. Maar er is meer : we hebben een onbetaalbare Bob-service ! Wie aleens een glaasje op heeft, voeren wij naar zijn huis... afsprekende dat we hem de volgende morgen thuis komen afhalen, zodat hij zijn auto kan ophalen. *Glaasje op... wij rijden :* een 18 karaat Gouden Pauw-reclame !”

**Burgemeester
en schepenen
doen heel wat
voor Bredens
toerisme**

**De rustige
Kapelletjesbuurt**

Vaak zijn kleine dingen de aanloop tot grote verwezenlijkingen. Vraag het maar Germain Maes : „In de Kapelletjesbuurt bezat vriend Jean Slegers een amper vier jaar oude villa, die wij konden verwerven omdat zijn vrouwtje er haar steek niet in vond.

„Bredene vind ik een heel propere kustgemeente. Chapeau voor wat schepen Roger Opstaele — ooit rechterhand van burgemeester Bertje Claeys — voor toerisme doet. Op bijna elke manifestatie te zien, is hij daarbij heel luisterbereid.”

— **En burgemeester Willy Vanhooren ?**

— **Germain :** „Persoonlijkheid op sterke benen die zijn schepenen vrijheid van handelen geeft. Hij houdt evenwel alles in het oog. Als Willy hier voorbijfietst en hij ziet ergens een lege doos of andere onproperteit, dan slaat hij terstond een telefoontje naar de bevoegde dienst... die in de kortste tijd de vuiligheid opruimt.”

— **Het verdwijnen van Bredene Palace...**

— **Germain :** „Net als heel wat Bredenaars en trouwe toeristen vind ik het spijtig dat *Bredene Palace* er niet meer is. Het was ergens een grandioze entree voor Bredene. De

veelal roemrijke podiumartiesten trokken nogal wat mensen van overal aan. Denk maar aan Luc Caals die met zijn humoristische zwier thans Blankenberge doet proesten van het lachen. *Bredene Palace* verdween... en er kwam niets dergelijks in de plaats. Opedoekt zoals 't Wit Paard in Oostende.”

— **Naaktstrand is publiciteit op zich.**

— **Germain :** „Ik heb dat een keer gezien en kan er niet veel over zeggen. We zijn daar zeker niet tegen, want wat dan ook : het brengt volk naar Bredene... dat nog nooit sedert zijn bestaan zo'n mooie publiciteit heeft gekend. Geef toe dat een naaktstrand — fenomeen dat op de klak van schepen Jaak Deroo dient geschreven — vandaag de dag 'in' is. Had Bredene het niet gedaan dan ben ik er zeker van dat Koksijde ermee voor de pinnen zou gekomen zijn. Men lag er op de loer !”